

Indvandringsproblemet i Nordamerikas Forenede Stater.

Af

Cand. theol. & polit. **Even Marstrand.**

Blandt de interessanteste Problemer, som kommer ind paa Livet af den, der færdes i de Forenede Stater, er dette, om der af de uligeartede Elementer fra al Verdens Lande, som har sat Bo derovre, skal kunne opstaa en kemisk Forbindelse, en særlig amerikansk Type, eller om de skal vedblive at udgøre en blot mekanisk Blanding, hvori de enkelte Bestanddele fremdeles bevarer deres Ejendommelighed. Om nogen snarlig Sammensmeltning kan der i hvert Fald ikke blive Tale; dertil er den stadige Tilstrømning, som i de seneste Aar har udgjort mere end 1 Million Personer om Aaret, for stor, og dertil er Affiniteten mellem de forskellige Folkeslag, der allerede længe har levet sammen inden for den samme Forbundsstats Omraade, for ringe.

Baade i Byerne og paa Landet er der rigelig Lejlighed til at iagttage, hvorledes de enkelte Nationer klumper sig sammen og isolerer sig saa vel fra de indfødte Amerikanere som fra andre Nationer. I New-York er der, navnlig i den saakaldte Nedre Østside (Lower Eastside) af Manhattanøen, som er et af de tættest befolkede Omraader i Verden, Kvarterer, der udelukkende er beboede af Jøder eller Italienerne. Det giver sig tilkende gennem de mange Skilte og Navne hen-

holdsvis med hebraiske Bogstaver og paa Italiensk. Og saaledes er der Polakgader, Negergader og Kinesergader. Der kan ogsaa være hele Byer, som overvejende er blevne befolkede af en enkelt Nation, som f. Eks. Milwaukee i Wisconsin, en By med 285000 Indb., af hvilke 54000 er fødte i Tyskland og langt den overvejende Del er af tysk Afstamning. Paa Landet har de forskellige Nationer hver sine »settlements«, og selv Skandinaverne, hvis indbyrdes Slægtskab statistisk set særlig gør sig gældende ved indbyrdes Giftermaal (intermarriage), lever for største Delen hver Nation for sig. I Minnesota, den mest skandinaviske Stat, viser det sig saaledes, naar man gennemgaar den fremmedfødte Befolkning i de enkelte Amter (counties), at snart Svenskerne, snart Nordmændene omtrent udelukkende repræsenterer den skandinaviske Befolkning i et saadant Amt. Der er ogsaa de Steder, hvor Danskerne har dannet settlements, hvori Nordmænd og Svenske er saa godt som ukendte.

Det her paapegede Problem: hvorledes skal de forskellige Bestanddele af Befolkningen i de Forenede Stater kunne sammensmeltes og derved kunne virke til fælles Gavn for deres fælles Land, falder atter i to Problemer, som kort kunne betegnes som Negerproblemet og Indvandringsproblemet. Den samme Mod-sætning, som før Borgerkrigens Tid gjorde sig gældende mellem Sydstater og Nordstater, findes endnu og faar sit Udtryk i, at det første af disse Spørgsmaal er givet Syden til Løsning, det andet Norden, men begge faar de naturligvis Interesse for den fælles Regering og Rigsdag. Hvor stor Forskellen mellem Syden og Norden er, finder maaske bedst sit Udtryk i, at de

fire Stater, der har den forholdsvis største Negerbefolkning: Mississippi, South Carolina, Louisiana og Georgia (med henholdsvis 58,5, 58,4, 47,1 og 46,7⁰/₀ Negerbefolkning) har en meget ringe fremmedfødt Befolkning (henholdsvis 0,5, 0,4, 3,8 og 0,6⁰/₀), medens omvendt de fire Stater, der har den forholdsvis største fremmedfødte Befolkning, nemlig North Dakota, Rhode Island, Massachusetts og Minnesota (med henholdsvis 35,4, 31,4, 30,2 og 28,9⁰/₀ fremmedfødte) har en meget ringe Negerbefolkning (henholdsvis 0,1, 2,1, 1,2 og 0,3⁰/₀).

Den Bog, som hidtil har givet den bedste Oversigt over de Problemer, som staar i Forbindelse med Indvandringsspørgsmaalet, er den af den afdøde Professor Mayo-Smith 1892 udgivne »Emigration and Immigration«. Siden er Spørgsmaalet blevet behandlet i talrige Tidsskriftsartikler og i Beretninger af Kongresudvalg og fra Regeringskontorer, men først i Fjor fremkom der atter en omfattende Udsigt af Prescott F. Hall.*) I mange Spørgsmaal støtter han sig til Mayo-Smith, men da Udviklingen netop i de sidste 15 Aar er kommen ind i en helt ny Fase, som det nedenfor skal omtales, er der med Rette fremkommet en saadan ny Behandling, der tager Hensyn til den nyeste Statistik. Forfatteren er Sekretær for en Forening, der kalder sig »Immigration Restriction League«; men Bogen gør dog helt igennem et paalide-

*) Prescott F. Hall. Immigration and its effects upon the United States. New York 1906. Henry Holt & Company. (393 S.). — Foruden denne Bog er paa flere Steder i det følgende benyttet: Abstract of the twelfth Census, og Report of the Commissioner general of Immigration, 1905, hvori bl. a. findes grafiske Fremstillinger af Indvandringen i Fortid og Nutid.

ligt og sagligt Indtryk og stemmer godt overens med de Oplysninger, jeg fra anden Side har faaet vedrørende Indvandringen.

Bogen bestaar af 4 Dele, blandt hvilke der her særlig er Grund til at gøre opmærksom paa den første, der giver en almindelig Oversigt over Indvandringens Historie, Aarsager og Betingelser.

Det er ofte blevet fremhævet, at med Undtagelse af de lidet talrige Indianere (knap 3 p. m. af Befolkningen) er i Grunden alle Mennesker i de Forenede Stater Indvandrere, og de tidligere Indvandrere har ikke noget at lade de nye høre. »Den ene Ravn hugger ikke Øjet ud paa den anden«. Paa et Møde i Philadelphia, som væsentligst beskæftigede sig med Velgørenhed, men hvor ogsaa Indvandringsspørgsmaalet kom frem, overværede jeg et meget varmt, ja til Tider hidsigt Ordskifte angaaende Retten for de tidligere Indvandrere og deres Efterkommere til nu at stænge Landet for nye Indvandrere. Men det synes dog at være et ret naturligt Skel, som Forfatteren opstiller mellem Kolonisterne, de dem, der selv har taget Del i den politiske Organisation af de 13 oprindelige Stater og af Unionen, og de egentlige Indvandrere, som siden efter er komne til og har forefundet de politiske og sociale Institutioner med alle de Fordele, de frembyder. Saaledes skulde man søge Udgangspunktet for den egentlige Indvandring i Aaret 1783, da Staterne blev uafhængige.

Før 1820, da en Registrering første Gang indførtes, er Antallet af Indvandrere ikke bestemt kendt, men det antages, at omtrent $\frac{1}{4}$ Million Mennesker har sat Bo i den nye Verden mellem Freden i Paris og 1820.

Fra da af stiller Indvandringen sig for Tiaar og det nærmest efter 1900 følgende Femaar, som følger*):

Aarene		Aarene	
1821—30...	143000	1871—80...	2,812000
1831—40...	595000	1881—90...	5,247000
1841—50 ..	1,713000	1891—1900	3,688000
1851—60...	2,598000	1901—05...	3,833000
1861—70 ..	2,315000		

Man lægger Mærke til den stærke Stigning i de første Tiaar, Stagnationen i de nærmeste Tiaar efter Aarhundredets Midte, Opsvinget i Firserne, Tilbage-
slaget i 90'erne og den stærke Opgang i Femaaret efter 1900, en Opgang, som har fortsat sig i det følgende Aar 1905—06. Vil Indvandringen blot holde sig paa den Højde, som den nu har, da over 1 Million aarlig indvandrer, vil det første Tiaar af det 20de Aarhundrede bringe Unionen en Tilvækst udefra af ca. 10 Millioner Mennesker.

Ligesom det ved Bedømmelsen af de ædle Metal-
lers Værdi ikke blot er af Betydning at kende den aarlige Produktions absolute Størrelse, men nok saa meget at vide, hvor stor Produktionen er i Forhold til den allerede tilstedeværende Beholdning, saaledes maa-
les den Rolle, Indvandringen spiller, ikke saa meget ved dennes absolute Størrelse som ved den Procent, den udgør af den i Forvejen tilstedeværende Befolk-
ning. I saa Henseende kan det anføres, at Indvan-
dringen kun i forholdsvis faa Aar har oversteget 1 " „
af den Befolkning, som var til Stede, nemlig i Aarene

*) En Forandring i Registreringen fandt Sted i 1869. Aarene regnes siden 1869 til 30. Juni. Perioden 1901—05 vil saaledes omfatte Tiden fra 1. Juli 1900 til 30. Juni 1905.

1847—54 med deres stærke Udvandring fra det nødlidende Irland, i 1870 og atter 1873, i Begyndelsen af 80'erne, o: 1881—83, og endelig i de 4 sidste Aar (Aaret 1905—06 medregnet), skont de Forenede Stater nu rummer mellem 80 og 90 Millioner Mennesker. I 90'erne er Forholdstallet derimod et enkelt Aar faldet helt ned til 3 p. m.

Hall giver i sin Bog en længere Udvikling af Aarsagerne til Indvandringen. Jeg skal ikke dvæle derved, men blot anføre, at han foruden at henpege paa saadanne Aarsager som Fristaternes blomstrende Tilstand, religiøs Forfølgelse og politisk Undertrykkelse i Hjemlandet, den stadig lettere Overfart, Dampskibsagenternes stimulerende Virksomhed og de store Understøttelser, som sendes fra Amerika til Slægtninge i Europa, ogsaa gør opmærksom paa Virkningerne af den protektionistiske Tarif i Amerika; thi denne skaber en kunstig Efterspørgsel efter Arbejdskraft i Amerika, samtidig med at en Del Arbejdskraft, som ellers vilde kunne have arbejdet for Eksport til Amerika, drages ud af den europæiske Industri og tvinges til at udvandre. Halls Betragtningssmaade maa vel i al Fald gælde i Forholdet mellem Amerika og England, medens de øvrige europæiske Lande vel for største Delen ikke giver Amerika meget efter i Beskyttelse.

Det er foran berørt, at Indvandringen til Amerika*) væsentlig har skiftet Karakter i de sidste ca. 15 Aar. Dette viser sig først og fremmest i de indvandrede Racesammensætning. Den første betydelige Forøgelse

*) For Nemheds Skyld anvendes ofte Udtrykket Amerika som Betegnelse for de Forenede Stater. Saaledes horer man ofte Amerika sat i Modsætning til Canada.

af Befolkningen derovre i det 19. Aarhundrede skyldtes Indvandring fra Irland og Tyskland; Aarsagen var i det første Land de elendige økonomiske Forhold, i Tyskland spillede den politiske Agitation en betydelig Rolle. I Fyrrerne var omtrent Hålvdel af Indvandrerne Irlændere, en Fjerdedel Tyskere; i 50'erne stillede de tilsammen to Tredjedele af Indvandringen. I 60'erne begyndte den skandinaviske Indvandring at tage Fart, ligesom der stadig var en Del Indvandring fra England og Skotland. Alle de her nævnte Nationer var nærbeslægtede med Amerikanerne; Ierne var vel ikke af germansk Stamme, men de talte for største Delen det engelske Sprog. Hvis man til de nævnte Lande føjer Frankrig, hvorfra Udvandringen ingensinde har været videre betydelig, vil det vise sig, at disse Lande indtil 1880 havde bidraget til Indvandringen med over tre Fjerdedele, hvorimod Bidraget fra Øst- og Sydeuropa (Rusland, Polen, Østerrig-Ungarn og Italien) ikke var 1 %.

Hvor vældig en Forandring der er foregaaet i denne Indvandringens Sammensætning, vil blive klart, hvis vi nu springer frem til et af de seneste Aar. I 1903 var Indvandringens Sammensætning saaledes:

Indvandrede til de Forenede Stater fra		
Østerrig-Ungarn	205000	= 24 %
England-Wales	26000	= 3 %
Tyskland	40000	= 5 %
Irland	35000	= 4 %
Italien	231000	= 27 %
Norge og Sverige	70000	= 8 %
Rusland og Polen	136000	= 16 %
Alle andre Lande.....	113000	= 13 %
I alt...	857000	100 %

Nu er det altsaa Øst- og Sydeuropa, der leverer omtrent de 3 Fjerdedele af Indvandrerne, medens Tyskland og Irland, der i sin Tid stillede de største Kontingenter, nu kun kan møde med henholdsvis 5 og 4 $\frac{0}{10}$ eller hver for sig ikke saa meget som Norge og Sverige, fra hvilke Lande Udvandringen i de senere Aar har været ret betydelig.

Da Indvandringen til Amerika af Skandinaver (Danske, Norske og Svenske) maa antages at have særlig Interesse for danske Læsere, skal jeg efter en anden Kilde*) give nogle yderligere Tal desangaaende. I følgende Perioder var Indvandringen fra de tre skandinaviske Riger:

Aarene	Antal	pCt. af hele Indvandringen
1821—50	17000	0,7 $\frac{0}{10}$
1851—60	25000	0,9 $\frac{0}{10}$
1861—70	126000	5,1 $\frac{0}{10}$
1871—80	243000	8,6 $\frac{0}{10}$
1881—90	657000	12,5 $\frac{0}{10}$
1891—1900	372000	10,1 $\frac{0}{10}$
<hr/>		
1821—1900	1,439000	7,5 $\frac{0}{10}$
1901—05	292000	7,6 $\frac{0}{10}$

Det ses af den anførte Tabel, at medens den skandinaviske Indvandring var ubetydelig før 1860, tog den rask til i 60'erne og 70'erne og naaede i 80'erne baade absolut og relativt set Højdepunktet. Selv de sidste Aars stærke Indvandring fra Norge og Sverige kan ikke nær maale sig med den i 1882, et Aar, der bragte 105000 Skandinaver til den nye Verden.

En interessant Afdeling af Halls Bog giver en

* Twelfth Census. Population. Vol. I, S. CII.

Karakteristik af de forskellige Nationer, som lever Side om Side ud over hele Unionen, og som derfor afgiver et godt Stof til Sammenligning. Uden at fortabe mig i Enkelthederne skal jeg fremdrage nogle af de vigtigste og mærkeligste Ejendommeligheder.

Med Interesse læser man Udtalelserne om ens egne Landsmænd, der her som alle Vegne er sammenfattede med Nordmænd og Svenske under Betegnelsen Skandinaver. Faa Nationer faar saa rosende en Omtale og anses for saa ønskelige som Indvandrere. Det er overhovedet glædeligt overalt i Amerika at høre en gunstig Dom om Danske og Skandinaver i det hele. De anses for flittige og dygtige Borgere, og de æres som dem, der har været med til at indvinde nyt Land, navnlig i Staterne nordvest for Chicago: Wisconsin, Minnesota og Dakotaerne. Hall fremhæver, at de er saa godt oplyste, at det kun er omtrent $\frac{1}{2}\%$, der ikke kan læse og skrive; heri overgaar de alle andre Nationer. Det fremhæves ogsaa, at de, hvor de arbejder i Industrien, kun vil arbejde under gode hygiejniske Forhold, og at de gør Brug af Maskiner; deres Børn sender de hellere til Skole end paa Værksted.

Af andre Nationer, som faar en væsentlig rosende Omtale, og som sikkert ikke behøver at frygte for at blive adgangsformente, hvis Bevægelsen for yderligere Indskrænkning i Adgang til Staterne vinder Sejr, kan mærkes Tyskere og Franskmænd. Af en Amerikaner maa det vel dadles, at Tyskerne undertiden med en vis Træghed holder paa deres gamle Skikke og Sprog, men deres Assimilationsevne viser sig paa den anden Side derved, at Tyskerne indgaar en Mængde blandede Ægteskaber med alle mulige andre Nationer. Fransk-

mændene, som indvandrer til Amerika, er, som det er nævnt, lidet talrige, men de, der kommer, tilhører væsentlig Mellemlassen og de højere Klasser og er derfor vel anskrevne. Kuriøst er det at se, hvorledes de franske Kanadiere paa en dobbelt Maade staar i Modsætning til deres Stammefrænder fra Europa. De regnes i Modsætning til disse sidste for daarlige Indvandrere, da de i Ny England Staterne, i hvis Industri de i stort Tal trænger ind, underbyder andre ved Tilbud af Arbejdskraft, og de maa navnlig sættes i Modsætning til europæiske Franskmand paa Grund af deres store Frugtbarhed, idet de formerer sig lige saa hurtigt som eller hurtigere end noget andet Element af Befolkningen.

I Modsætning til franske Kanadiere er de engelske Kanadiere vel anskrevne. En lignende Deling mellem mere og mindre ønskelige Elementer maa gøres inden for Englænderne, idet der blandt engelske Indvandrere baade findes mange af de højere Klasser og nogle af de aller lavest staaende, som er behæftede med Sygdomme eller Forbrydelser. Et skarpt Skel sættes ogsaa mellem Nord- og Syditalienere. Norditalienere er de dygtigste og mest oplyste; blandt dem var der 1904 kun ca. 13 % Illiterater, medens Syditalienere, der kommer i langt større Antal, havde 54 % Illiterater. Mange af Italienerne er »Trækfugle«, idet de ofte vender mange Gange tilbage til Italien for dog maaske til sidst at tage blivende Ophold hinsides Atlanterhavet.

Af andre Nationer, hvis Forhold har almen Interesse, skal endelig nævnes Ierne og Jøderne. Om Ierne er det med nogen Ret blevet sagt, at den

irske Race er overført til Amerika. Ved Folketællingen 1901 var der i Irland omtrent $4\frac{1}{2}$ Million Indbyggere, men i de Forenede Stater var der Aaret i Forvejen ca. 5 Millioner Mennesker, hvis Fader eller Moder eller begge Forældre vare Irer. Og for at faa hele den irske Race i Amerika frem, maa hertil endnu regnes de, hvis Forældre vel er af irsk Afstamning, men fødte i Amerika*). Ierne er den eneste Nation, af hvilken i de senere Aar flere Kvinder end Mænd er udvandrede.

Jøderne kommer mest fra Rusland, en Del ogsaa fra Østerrig-Ungarn og Rumænien. De religiøse Forfølgelser i Rusland spiller naturligvis en Rolle i denne Forbindelse. 1904 indvandrede ca. 78000 Jøder fra Rusland, men kun 4000 egentlige Russere. Det regnes, at der findes omtrent 1,100000 Jøder i Amerika, og af disse findes mere end Halvdelen i Byen New York med dens omtr. 4 Mill. Indbyggere. Deres daarlige Legemsbygning hindrer dem i Landbrugsarbejde, men i de store Byers overfyldte Kvarterer synes de at kunne leve et langt Liv og være mærkværdig fri for akutte Sygdomme. Drukkenskab og voldsomme Forbrydelser synes ikke at faa Indpas blandt dem; naar de kommer i Konflikt med Loven, sker det oftest, fordi de lader haant om sanitære Paabud eller skaffer sig uretmæssig Pengefordel.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Indvandrerens økonomiske Værdi. Hall synes, og vistnok med Rette, at tillægge de herover

*) Paa disse haves intet Tal, da der ved Folketællingen kun spørges om, hvor den paagældende selv og hvor hans Forældre er fødte.

anstillede Beregninger forholdsvis ringe Værdi, hvad enten de bygger paa den Sum. Indvandrerens har kostet det Samfund, hvori han er opvokset, eller paa den Rigdom, han kan frembringe i det nye Samfund, hvortil han er overflyttet. Noget fastere Grund har man under Fodderne, naar det gælder om at anslaa de Pengebeløb, som Indvandrerne fører med sig til Amerika: thi det er udtrykkelig paabudt i den amerikanske Indvandningslov af 1903, at der paa Lister over de ankomne Skibes Passagerer bl. a. ogsaa skal anføres, om vedkommende er i Besiddelse af 50 Dollars; og hvis han har mindre, skal Summen opgives. Den samlede Sum, der blev opgivet i Aaret 1904—05, var ca. 25 Mill. Dollars eller $24\frac{1}{2}$ Dollars pr. Indvandrer. Men overfor denne ret betydelige Sum maa stilles de sikkert endnu betydeligere Beløb, som Amerikanerne dels direkte anvender i Europa og dels sender til Slægtninge der*), og dertil kommer, at er der Indvandrere, som tilfører Amerika Penge, saa er der andre, som omvendt foraarsager det amerikanske Samfund betydelige Udgifter gennem Sygdom, Fattigdom, Forbrydelser o. s. v.

Om Indvandrerens sociale Kaar taler Hall under forskellige Overskrifter, der navnlig omhandler Evnen til at læse og skrive, Forbrydelse, Sygdom og Indvandrerens større eller mindre Tendens til at klumpe sig sammen i Byerne.

I Aaret 1904—05 var der blandt Indvandrerne paa 14 Aar og derover ca. 230000, der hverken kunde læse eller skrive, o: op imod en Fjerdedel af hele

*) I Italien skal der saaledes findes hele Egne, hvis blomstrende Udseende skyldes de fra Amerika hjemsendte Penge.

Aarets Indvandring. Men dette skyldes den stærke Indvandring fra Øst- og Sydeuropa; fra Nord- og Vesteuropa, hvortil i denne Sammenhæng ogsaa Norditalien regnes, har der kun været omtrent 4 % Illiterater, medens Øst- og Sydeuropa havde ca. 40 %. Portugiserne, af hvilke der for øvrigt ikke kommer mange til de Forenede Stater, synes at staa lavest i Oplysning af alle Nationer. Man kan ikke undre sig over, at Amerikanerne ser med Bekymring paa disse store uoplyste Skarer. For de voksnes Vedkommende vil der naturligvis ikke kunne være Tale om at raade Bod paa det forsømte, og selv for Børnene, der kommer derover, er det ikke altid muligt at skaffe Skoleundervisning, især naar Forældrene ikke har Interesse derfor. Der klagedes, mens jeg var derovre, i New York meget over, at det ligefrem ikke var muligt at skaffe Skolelokaler til de Tusinder af Nykommerbørn, og Skoletvangen kan umuligt gennemføres i de store Byer.

Medens man paa dette Omraade dog nogenlunde kan bygge paa Indvandringsstatistiken, skønt der formentlig ogsaa er adskillige, der for formentlig lettere at slippe ind foregiver at kunne læse og skrive, synes derimod Oplysningerne om Forbrydere, Sindssyge, Anarkister og lign. at være saa mangelfulde, at de herhen hørende Bestemmelser i Indvandringsloven nærmest synes at være et dødt Bogstav. Skønt efter Loven alle, der har været dømt for Forbrydelser, er udelukkede, blev der i 1904—05 blandt mere end en Million Indvandrere kun tilbagevist 39(!), saa godt som alle Syditalienere, af denne Grund. Af Sindssyge, som Loven afviser, baade hvis Sindssygdommen er optraadt inden for de sidste 5 Aar, og hvis de i det hele har

haft i det mindste to Anfald af Sindssyge, blev afvist 92, af Anarkister 1(!), en Syditaliener. Det kunde maaske endda være, at det var gaaet ham som en skikkelig Dansk, der mente, at det gjaldt om at sige »yes« til alt. Da han blev spurgt, om han var Anarkist, sagde han uden Betænkning ja, og da man til yderligere Bekræftelse spurgte, om han ønskede Præsidenten myrdet, sagde han ogsaa ja dertil; hans skikkelige Udseende overbeviste dog snart Inspektøren om Fejltagelsen. Historien siger jo i al Fald saa meget som, at hvis Folk gerne vil ind i Amerika, vil det kun ved en ren Fejltagelse kunne ske, at de blive ansete for Anarkister eller Polygamister.

Derimod vil det jo noget lettere kunne erkendes, om Folk lider af »væmmelige eller farlige smitsomme Sygdomme«. Personer, med hvilke dette er Tilfældet, udelukkes ogsaa af Loven, og af dem blev da ogsaa i 1904—05 ca. 2200 tilbageviste, medens omtrent 8000 blev stoppede og tilbagesendte, fordi de var fattige, eller det var sandsynligt, at de vilde falde det offentlige til Byrde. I denne Sammenhæng kan det oplyses, at det ikke forholder sig som ofte antaget herhjemme, at der kræves Besiddelsen af en vis Sum Penge, for at man skal slippe ind i Amerika; man forveksler her Pligten til at opgive, hvor mange Penge man har paa sig, med en Pligt til at være i Besiddelse af Penge. Hvis en Mand er i sin kraftigste Alder og fuldt arbejdsdygtig, kan han slippe ind med nogle faa Cent eller endog uden dem; men Mangel paa Penge kan naturligvis være et af de Tegn, der kan gøre Indvandringsinspektøren betænkelig. Af Skandinaverne blev i det nævnte Aar afvist i alt 220 eller mindre end 4 p. m. af

de ankomne; af Syrerne, hvoraf navnlig mange lider af Øjensygdøm, afvistes derimod ca. 7 $\frac{1}{10}$.

Angaaende den tætte Sammentrængen af Indvandrere paa enkelte Omraader, navnlig i Nordstaterne og inden for disse igen i de store Byer, frembyder baade Folketællingerne og Indvandringsstatistiken oplysende Tal. 86 $\frac{1}{10}$ af Forøgelsen i den fremmedfødte Befolkning fra 1890 til 1900 faldt saaledes paa de 6 Stater: New York (med Byen N. Y.), Massachusetts (med Boston og Forstæder), Pennsylvania (med Philadelphia og Pittsburg), Illinois (med Chicago), New Jersey (med flere store Forstæder til New York) og Connecticut. Til de 4 førstnævnte af disse Stater eller netop de Stater, der rummer egentlige Millionbyer*), var i hvert af Aarene 1900—05 omtrent $\frac{2}{3}$ af alle Indvandrere bestemte. Navnlig Ungarerne, Italienerne og de russiske Jøder kommer for største Delen ikke videre end til de nordatlantiske Stater, medens f. Eks. Skandinaverne og Tyskerne gennemgaaende gaar længere Vest paa.

Hvad der hidtil er omtalt, vedrører nærmest Indvandringens almindelige Karakter og de Egenskaber, Indvandrere er i Besiddelse af ved Ankomsten til deres nye Fædreland. Det andet Hovedafsnit i Halls Bog handler nu om »Indvandringens Virkninger paa de Forenede Stater«. Det vilde føre for vidt og heller ikke have tilstrækkelig Interesse at komme ind paa alle de forskellige økonomiske, sociale og politiske

*) Boston havde vel selv i 1900 kun ca. 560000 Indb., men er omgivet af store Forstæder, saa at Befolkningsagglomerationen med Boston til Centrum snarest er over 1 Million.

Virksomheder, som Bogen opregner; derimod maa de saakaldte Racevirkninger omtales lidt nøjere. Thi dels ligger her Kærnepunktet i hele Fremstillingen, og dels er de Forhold, som her drages frem, saadanne, hvortil der meget vel vil kunne findes Analogier i europæiske Samfund.

Det fremhæves, af hvor stor Betydning det er, at der inden for en Nation er et stadigt Element; kun da kan der danne sig en Nationalkarakter og en national Type. Men den amerikanske Type, som var ved at danne sig i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede, er stadig ligesom bleven slaaet i Stykker af de 19 Mill. Indvandrere, som er strømmede til, og en ny Types Fremtræden er bleven overordentlig vanskeliggjort. Og Indvandringen paavirker ikke blot Racen ved at indføre fremmedartede og laverestaaende Individuer; den forhindrer Tilførsel af de bedre Elementer og søger at standse Fornyelsen af den gamle Race. Medens den hidfører en Del nye Mennesker, hindrer den andre i at komme eller endog i at blive fødte.

Dette sidste kan lyde løjerligt, men det er faktisk gaaet saaledes, at Amerikanerne af Nationalstolthed og Uvilje over for de indvandrede har søgt at hæve sig selv op i en højere Klasse, der ikke giver sig af med det laveste Arbejde. Men dette medfører en saadan Indskrænkning i Fødselshyppigheden, som alle Vegne følger med Bestræbelserne for at sikre og samle sig Fordele (concentration of advantages).

Først og fremmest maa Indvandringen medføre baade fysiske og aandelige Forandringer hos selve det amerikanske Folk. Navnlig vil Indvandringen fra Mellemuropa medføre, at der bliver flere Brachiocephaler,

at Væksten bliver mindre og Ansigtifarven mørkere. Man mener ogsaa, at der kunde være nogen Fare for den »push«, d: den Smarthed og Energi, som er et af Amerikanernes vigtigste Kendemærker. Paa den anden Side er der dem, der har ment, at den forandrede S sammensætning af Befolkningen vilde føre til fastere Familiebaand, Formindskelse af den stærke Jagen efter Rigdom og en større Kærlighed til abstrakt Viden.

At det indvandrede Element i disse Retninger vil kunne faa saa stærk Indflydelse, skyldes som sagt navnlig den stærkt formindskede Fødselshyppighed blandt de indfødte Amerikanere. I Aarene 1790—1830, da Indvandringen endnu var meget ubetydelig, steg Unionens Folketal fra 4 Mill. til 13 Mill. eller med 227 %; ogsaa i den følgende Tid var Fødselsoverskuddet meget stort. Men efterhaanden som Indvandringen tiltog, aftog den naturlige Tilvækstprocent, og Undersøgelser fra de seneste Aar synes at vise, at der er Stagnation eller endog Tilbagegang i den indfødte amerikanske Befolkning.

Saaledes har Professor Willcox i en Beregning for Unionens Folketællingsbureau*) paavist, hvor langt større Børneantallet er blandt de fremmedfødte end blandt de indfødte Amerikanere. Han sætter de i Landet fødte hvide Børn under 5 Aar i Forhold til Kvinderne i Alderen 15—44 Aar, og han finder, at der i de større Byer (over 25000 Indb.) for hver 1000 indfødte Kvinder i den nævnte Alder var 296 Børn

*) Census Bulletin Nr. 22, 1905. Den samme Forfatter har forøvrigt i en Artikel i Augusthæftet 1906 af Quarterly Journal of Economics bestridt den andensteds i denne Artikel omtalte »Tendens« hos Indvandrerne til at samles i de store Byer.

fødte af saadanne Kvinder, medens der for hver 1000 fremmedfødte Kvinder var 612 Børn med fremmedfødte Mødre; for mindre Byer og Landdistrikterne var Tallene henholdsvis 522 og 841*).

Endnu mere nedslaaende for de indfødte Amerikanere maa de Beregninger være, som er anstillede angaaende Familiens Størrelse og Børneantallet hos Mænd, der er udgaaede fra Universiteterne. Det er vel næppe sandsynligt, at Herbert Spencers Teori om formindsket Reproduktionsevne hos de mest intelligente holder Stik, men et Faktum er det, at det ved de omtalte Undersøgelser er paavist, at den studerende Klasses Afkom ikke engang kan maale sig i Antal med den Generation, hvoraf de er udgaaede. Af 881 Kandidater (graduates) ved det berømte Harvarduniversitet i Cambridge, Massachusetts, af Aargangene 1872—77 var der i Aaret 1902 fremgaaet i alt 1262 endnu levende Børn; kun 634 af Kandidaterne var gifte, og disses Ægtefæller maa da regnes med til den frembringende Generation; det vil da ses, at Afløsningen af den ældre Generation, selv om den endnu skulde kunne forøges en Del, i hvert Fald vil blive meget ringe.

Jeg har som omtalt dvælet en Del ved dette Punkt, fordi denne de ringere-indvandrede Elementers Tendens til at fortrænge de kulturelt mere udviklede vel maa siges at være Kærnepunktet i den Betragtning, der

*) Til Sammenligning tjener, at en lignende Beregning for Danmark paa Grundlag af Folketællingen 1901 udviser, at der er 558 Børn under 5 Aar for hver 1000 Kvinder i Alderen 15—44 Aar. At ikke Fødselsprocenten anvendes, er en simpel Folge af, at der i de fleste amerikanske Stater ikke finder nogen Registrering af Fødsler Sted.

ønsker at faa slaaet Bom for en saadan Nationalulykke, som dette i Længden maa blive. Ud fra dette Synspunkt forstaar man Amerikanernes Bekymringer over den voksende Indvandrerstrøm. Men hvad der her foregaar, er jo for øvrigt ikke andet, selv om det maaske sker i større Maalestok end ellers, end det, der ogsaa kan iagttages rundt om i europæiske Lande. Fødselshyppigheden er stærkt aftagende, særlig i de bedst stillede og kulturelt set højeststaaende Befolkningslag. Jo højere man stiger, des mere udtalt synes denne Mangel paa tilstrækkelig Reproduktion at være, indtil man oppe i de »store Slægter«, d: de, der har levet paa Kulturens Højdepunkt, træffer ligefrem Degeneration og Uddøen, saaledes som Frederik Lange i sin Bog »Slægter«, ganske vist vel nok noget ensidigt, mener at have paavist.

De sidste to Hovedafsnit i Prescott Halls Bog behandler Indvandringslovgivningen, hvorunder navnlig de mange Lovforslag, hvorved man har villet afhjælpe de nærværende Vanskeligheder, og endelig Kinesernes Indvandring, der paa Grund af de særlige Undtagelseslove, som disse er underkastede, kræver særegen Behandling. Men det er ikke nærværende Artikels Opgave at komme ind paa disse Forhold, saa meget mere som der d. 20. Februar d. A. er udkommen en ny Indvandringslov, og det er mig ikke bekendt, hvor meget denne maatte have modificeret den tidligere gældende af 3. Marts 1903. Da det foran er blevet nævnt, hvorledes en Del forskellige Kategorier af Indvandrere er blevne udelukkede ved Loven, skal det dog endnu tilføjes, at ogsaa de saakaldte »contract laborers«, d: Arbejdere, der i Forvejen er blevne

engagerede til at udføre Arbejde i de Forenede Stater, efter Loven skal sendes tilbage. Det kunde synes underligt, at netop saadanne, der ved paa Forhaand at have Arbejde skulde synes sikrede mod at falde det offentlige til Byrde, skal blive holdt borte fra Landet; men dette Skridt blev det nødvendigt at foretage over for de Selskaber eller private Arbejdsgivere, der ved Løfter om Guld og grønne Skove fik Arbejdere til at tage til Amerika, hvor da deres Arbejde udnyttedes til den billigst mulige Pris og i det hele under de sletteste Vilkaar.

Enhver Ting kan jo ses fra to Sider, og dette gælder i høj Grad om den store Folkevandring, som foregaar mellem de europæiske Lande og Amerikas Forenede Stater. Set fra Europas Side, som Udvandring, er den tidligere bleven behandlet her i Tidsskriftet, i de senere Aar af Tidsskriftets Redaktør, som i Decbr. 1903 holdt et Foredrag derom i Nationaløkonomisk Forening, der blev aftrykt i Tidsskriftet 1904. Det har været nærværende Artikels Opgave at kaste lidt Lys over, hvordan Vandringen tager sig ud fra den anden Side af Atlanterhavet, som Indvandring. Ogsaa Amerikanernes Synspunkter fortjener at kendes, og det kan kun være os Danske en Tilfredsstillelse, at i hvert Fald den danske Indvandring har været og fremdeles vil være Amerikanerne velkommen.
